

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

داود ملکيار

۲۳ جولای، ۲۰۲۴

جواب مختصر به کسانیکه افغانستان را آماده دیموکراسی نمی دانستند و نمی

دانند

فیلسوف نامدار (برتراند رسل) درین مورد چنین میگوید:

“هر باری که می گویند، ملت نا رسیده، آماده دیموکراسی و تعیین سرنوشت خود نیست، فوری می پرسم که چطور می توانید سرنوشت آن ملت نارسیده را به یک فرد از آن ملت نارسیده بسپارید؟” اگر به این نکته باریک توجه نمائیم، درک میکنیم که منظور این فیلسوف چیست. او در هر صورت، تصامیم جمعی را بر تصامیم فردی، رجحان میدهد و ضرر و خطر اشتباهات را کمتر میداند.

من بارها گفته ام که در افغانستان ولو یک زمامدار نابغه داشته باشیم، باز هم با عمر طبیعی از بین می رود. لذا اگر نظام درست موجود باشد، جانشینان بدون بحران تغییر و تبدیل می شوند. طور مثال در افغانستان، آیا تصور می توانیم که کسی بعد از فوت طبیعی داؤد خان، به زعامت حیدر رسولی و یا قدیر نورستانی و یا عبدالاله و امثالهم، تمکین و اطاعت میکرد.

پس سوال اساسی ساختن نظام است، نه داشتن یک رهبر و ساختن چند فابریکه!! و هم نباید فراموش کرد که ادعای فیصدی سواد در یک ملت، به هیچ صورت ارتباط به دیموکراسی و یا انتخابات آزاد و عادلانه ندارد.

۷۰ سال قبل هندوستان چند فیصد با سواد داشت و یا ۲۴۰ سال قبل امریکا چند فیصد با سواد داشت؟ باید تاکید کرد که دیموکراسی یک پروسه تکاملی است و مانند راه افتادن اطفال نوزاد، چندین ماه و سال را در بر میگیرد که با افتادن و برخاستن بهتر شده می رود.

پس به کسانی که دیموکراسی را بی وقت و یا پیش از وقت می خوانند و به دیکتاتور خیرخواه و دلخواه خودشان اعتقاد و ایمان دارند، باید خاطر نشان ساخت که گله و شکایتی از خلقی ها و “رهبر کبیر” شان نداشته باشند و موقف یک بام و دو هوا، اتخاذ نه نمایند.

پایان